

بسم الله الرحمن الرحيم

دکتر علیرضا هزار

موضوع جلسه: بزرگداشت مقام حضرت خدیجه

در رابطه با حضرت خدیجه با چهار حیطة در ارتباطیم و میتوانیم ، این ها را انجام بدهیم:

_ ساحت اول ، بیان تاریخ ایشان : در باب ایشان، ما باید براساس تاریخ صحبت کنیم و زیست نامه ایشان و نقششان در اسلام را بر مبنای منابع و متون شیعی، معرفی کنیم.

_ ساحت دوم ، ساحت پیرایشی : ما وظیفه داریم ، شروع به دفع شبهات و اسیب ها و کج اندیشی هایی که در طول سالیان سال چه به عمد چه به سهو وارد فضای تاریخی شیعه درباره حضرت خدیجه شده است ، کنیم.

در بسیاری موارد تاریخی که از ایشان برای جامع ارائه میکردیم و میکنیم از منابع غیر شیعی بوده است و این اطلاعات را بررسی نکرده بودیم و ذهن جامعه به ایشان اطلاعاتی داشت که چندان دل انگیز نبود ؛ مانند سن ایشان که اگر از کسی پرسیم میگویند ایشان بانویی چهل ساله بودند که دو فرزند داشتند و در این سن با پیامبر(ص) که 25 سال داشتند ازدواج کردند و این اطلاعات را همه ما شنیدیم و برایمان جا افتاده و الگویی نادرست برایمان شده است.

در متون تاریخی رسیده بر اهل سنت اصرار بر این دارد که ایشان دو بار ازدواج کردند و چهل سال دارند.

ما در روایات شیعه اثنی عشری اختلاف در سن ایشان داریم ؛ اما اختلاف بر این که ایشان 22 یا 23 یا 25 ساله بودند و تقریباً هم سن رسول خدا و این روایات اعتبار بیشتری دارند و این اطلاعات غلط را دشمن برای خدیجه زدایی و تقدس دادن به کسان دیگر وارد اطلاعات ما کرده است.

ازدواج حضرت خدیجه(ع) و رسول خدا(ص) قطعاً در نگاه علم خدا محقق شده بود زیرا که جربان امامت و وصایت قرار است از این ازدواج تحقق پیدا کند.

ما هیچ منبع قابل قبولی نداریم که ایشان ازدواج کردند و فرزندی داشتند.

کتاب به تمامی این شبهات پاسخ داده و تمام این موضوعات را نقد و بررسی کرده است.

_ ساحت سوم، معرفت به مقام حضرت خدیجه : ما معرفتی که به مقام ایشان پیدا میکنیم باید از منابع تاریخی دیگر مثل دعا ها و احادیث ، سیره رسول خدا (ص) و حضرت خدیجه(ع) و ... باشد و باید در این ها توقف و تدبر بکنیم.

مانند بعد از وفات ایشان که هرگاه برای پیامبر هدیه ای می آوردند که این هدیه قابل تقسیم بود ،ایشان میگفتند این را تقسیم کنید .

حضرت آن را تقسیم میکردند و میفرمودند :

ارسلوها الی اصدقا خدیجه

دوستان و دوستاران خدیجه

مقام خدیجه کبری (ع) برای شخص اول خلقت آنقدر بالا است که هر کس دوست ایشان باشد برای رسول خدا آنچنان جایگاهی دارد که میگویند به آن هدیه از طرف من بدهید.

اگر ما در زمان حال اصدقا خدیجه بشویم مشمول عنایت و رسول خدا قرار میگیریم.

امروزه با کمال تاسف و عذرخواهی اسم ایشان خیلی در بدنه جامعه ما نام شیکی به نظر نمیاید و باعث میشود که نام ایشان را با افراد خوبی یاد نکنیم و شیطان کم کم ما را از ایشان دور میکند و جزو اصدقا خدیجه نیستیم.

اگر کسی اصدقا خدیجه است خود این اسم برای او موضوعیت دارد و بعد متوجه میشود که چقدر این نام شیرین است و از آن لذت میبرد.

وقتی احساس رسول خدا نسبت به ایشان را در تاریخ می بینید روی آن موضوع توقف کنید.

مانند مسئله ازدواج حضرت زهرا که ایشان با شنیدن نام حضرت خدیجه (ع) سر بر دیوار گذاشتند و گریه کردند.

_ ساحت چهارم ، شعائر و مناسک برنامه ها : به عنوان یک شعائر برگزاری مراسم ، جشن ها و ... به نام حضرت خدیجه برگزار بشود.

چرا باید به حضرت خدیجه (ع) بپردازیم ؟

زیرا حضرت خدیجه جده امام زمان هستند و ایشان را بزرگ میداریم چون ایشان وقتی خود را معرفی میکنند میگویند:

انا ابن خدیجه الکبری

وقتی ایشان معرف امام زمان میشوند ، پرداختن به معرف امام زمان موضوعیت دارد. ما از حضرت خدیجه که شروع منظومه امامت هستند به امام زمان میرسیم و با این دیدگاه پرداختن به ایشان یک پرداختن جدی است.

حضرت رسول (ص) میفرمایند:

خدیجه زمانی به من ایمان آورد که همگان کافر به من بودند و زمانی تصدیق کرد که همگان تکذیب کردند

این دلیلیست بر این که حضرت خدیجه جایگاه والایی برای رسول خدا دارند.

و امروزه انسان ها نسبت به امام زمان (عج) و حضرت خدیجه (ع) سست میشوند. در زمانی که حضرت خدیجه (ع) وقتی همه کافر بودند ایمان آورد ، ما باید تصدیق امام زمان ، در روزگاری که خیلی ها ایشان را تکذیب میکنند، باشیم .